

fælbet, hvis vi anlægge Gødningfabrikker. Prisen vil ikke blive forhøjet men billigere. Et Moment ved den samme Sag er naturligvis det, som af den højtærede Finansminister fremhævedes i Gaar, at det vil blive forbudt at anlægge Gødningfabrikker i Frihavnen, med mindre der indføres en saadan Beskyttelsestold som af Regeringen foreslaaet, og for mig er det naturligvis et særligt Moment til at tale for Sagen, da jeg er meget ivrig for, at man skal anlægge en Frihavn. Jeg kan ikke antage, at det for det ærede 1ste Medlem for 8de Kredss har et andet Udseende, jeg kan ikke antage, at det ærede Medlem skulde være imod en Frihavn; men vil man den, saa bør man ogsaa aabne den alle Muligheders Frihed og derimellem den at anlægge Fabrikker, indføre til Landet alt, hvad der kan indføres og forbedres gennem Fabrikationen og dernæst anvendes i Landet eller eksporteres.

Min næste Bemærkning skal være rettet aldeles i forbigaaende til Vædringsforslag Nr. 10—11 idet jeg har indrulleret mig mellem de varme Venner af Høvebrugets Udvikling i Danmark og ikke ser hedre, end at en Beskyttelsestold for tørrede Væbler og Bærer vil være en Hjælp til Fremvækst af et forbedret Høvebrug, og selv om altsaa en saadan Beskyttelse falder noget fordyrende paa Forbruget, kan det dog ikke med Rette siges, at dette Forbrug er af den Slags Forbrug, som tilhører de lavest bemidlede Klasser i Befolkningen, og jeg tror, at de andre Klasser i Befolkningen vilde være overordentlig vel tjente med at betale denne ringe Skat for at fremhjælpe et virkelig intensivt og lønnende Høvebrug. Jeg søger ligefrem at ægte de Herrer Landbrugere i det høje Ting her til at ytre sig i modsat Retning, hvis de skulle have en modsat Mening om selve Realiteten, Nødvendigheden og Hensigtsmæssigheden af at oparbejde det danske Høvebrug.

Min tredje Bemærkning er rettet til Vædringsforslagene Nr. 14—15 til Positionen Cement. Da det ærede Medlem, som nys talte, har fremsat forskellige Udtalelser, som have klaret eller forhaabentlig burde have klaret Spørgsmaalet overfor det høje Ting paa et Omraade, hvor jeg var forberedt paa at søge at ophjse Tinget, skal jeg indskrænke mine Bemærkninger til at være noget fortere end oprindelig paataent. Jeg vil sige, hvad det ærede Medlem ikke har oplyst, at der er forskellige Forhold, som gøre, at Cementtolden er en yderligere Retfærdighedshandling end af det ærede Medlem, der talte, fremhævet. Foruden det øvrige, som Sverige fik ved Freden i Brömse-

bro, fik de ogsaa de gode Vermarker; dem have Vorherre anbragt i Sverige, og det er et Forhold, vi ikke kunne forandre. De ere yderligere anbragte i Nærheden af Kjøbenhavn og ere i høj Grad konkurrerende og generende for de ringere Vermarker, som findes i Sjælland og i det hele taget i Danmark. Det gør, at den svenske Cementindustri, som bruger Ler og Kalklag, som ogsaa er nærliggende, har et vidt Forspring i Billighed. Et andet Forspring faar det gennem, hvad jeg allerede har paapeget, den nære Beliggenhed ved det kjøbenhavnske Marked, Danmarks eget bedste Marked, idet de tilsvarende Naturprodukter i Danmark, de særlig for Cementindustrien vigtige Naturprodukter, findes i Sjælland, hvorfra Fragten til Kjøbenhavn er omtrent — det er nøje udregnet — 25—30 Ore dyrere pr. Tønde end Fragten fra Romma Fabrik her lige overfor Kjøbenhavn. Altsaa den Gebuust, som Sverige der har faaet, bør i alt Fald oppejes og kan ikke godt oppejes paa nogen anden Maade end gennem en Beskyttelse. Nu ville ærede Medlemmer maaske sige i Henhold til det Foredrag, som blev holdt af det ærede 1ste Medlem for 8de Kredss i Gaar, at naar Cementindustrien har været saa lønnende som af det ærede Medlem fremhævet, hvorfor skal der saa en Beskyttelse. Ja, den højtærede Finansminister har allerede paapeget, at Handelsforholdene i Cement Høve været i en Periode særlig gunstige, og det er disse Handelsforhold, der have betinget den høje Pris og den store Fordel, som er falden paa Cementindustrien i den Tid. Det er et Forhold, som allerede tilbels har Ende eller i alt Fald snart faar Ende, men dertil kommer, at Cementindustrien i Danmark er under en Udvikling, som fremkalder en Prisfænkning Nar for Nar. Det kan historisk eftervises, at for hver en Cementfabrik, der er anlagt i Danmark, har Prisniveauet sænket sig, og det kan bestemt paapeges, at i dette Øjeblik sænker Prisen sig. Tilhuddene fra de tyffe Fabrikker ere i dette Øjeblik billigere og blive for hver Dag billigere af Frygt for den store Cementfabrik, som vil være særdig til at gaa i Gang til Foraaret i Nærheden af Aalborg. Der kan altsaa ikke gøres Regning paa den Pris for Cement, som hidtil er bleven betalt, og selvfølgelig vil altsaa Overskuddet fra Cementfabrikkerne ikke blive, hvad det hidtil har været. Det turde være et Moment for de Herrer, som ere saa bange for at bidrage til den danske Industris Opkomst og hellere betale det, som de anse for ubillige Skatter til Industrien, til Cementbaronerne i Bom-